

ACC. NR M. 8639 : 1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Kamrer N. Jönsson*
Härad: *V Gäringe, Villands* Adress: *Önnestad*
Socken: *Önnestad, ^{Stolle} Ljungby* Berättat av:
Uppteckningsår: *1942* Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lushungen (daggorm, daggorm m. m.)

L. u. F. 43.

KAMRER N. JÖNSSON

POST- OCH TELEGRAFADRESS:

ÖNNESTAD

RIKSTELEFON: ÖNNESTAD 34

M. 8639: 1.

Tryckta för

Önnestad där

21 sept. 1942

19

999

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

L. M. J. 43.

Lunds Universitets Folkminnesarkiv

L u n d.

Med anledning av Eder förfrågan om den s.k. luskungen får jag medde följande:

Önnestads m. gård i närheten av Önnestads station. En samling små gråvita långsa krälände larver. Längden av bandet 4 á 5 dm.

De i denna trakten gängse benämningarna äro duggormen (daggormen) o den vite (vite) ormen.

Jag har tidigare antecknat följande därom:

Konduktör Karl Magnusson (död för några år sedan) hade sett duggorm två gånger i Önnestad. Han berättade följande: Den rörde sig mycket långsamt i daggigt gräs och var sammansatt av en ofantlig massa små gryn, vita och klara som risgryn eller "myrugg". Det var mycket farli att trampa på den. Den kunde dödas endast genom at~~br~~brännas. Man sku tända en ris~~eller~~ eller halmknippa framför den. Daggormen ändrade nämlig aldrig riktning, utan gled så småningom in i elden och förtärdes.

W. Sjönberg m. heten av Trollen-Ljungby, där flere gånger såg den vite ormen, som sågs mycket giftigare än den vanlige huggormen. Han påstod att när ser den vite ormen, så är draken inte långt borta. Samme STYCKE "Sl

(Ett öknamn, som betyder ungefär detsamma som klok eller klyftig) h också sett draken och beskrev den som en glöddgad järnstång med en e kvast framtill. Den flyger helst i skymningen ganska lågt - vanlige jämnhöjd med trädtopparna - och alldeles rätlinigt. Stundom flyger så lågt, att en lång karl kan bli "stucken".

M. 8639: 2

KAMRER N. JÖNSSON

POST- OCH TELEGRAFADRESS:

ÖNNESTAD

RIKSTELEFON: ÖNNESTAD 34

Styckeska för Önnestad dets..... 19.....

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9 9 9

Min moder (född 1848 i Tings Nöbbelöv) berättade att hon i sin ungdom sett "duggormen". När han visade sig kunde man vänta nödår, pest eller andra olyckor. Han var så giftig, att om man vidrödde den, ryttnade handen bort.

Min fader (född 1849 i Färstorp) hade ej sett men väl hört talas om "den vide ormen". Om man slagit ihjäl en duggorm, borde man gräva ut den och ej låta den ligga ovan jord och ruttna. I senare falllet gav den nämligen upphov till den vite ormen, som var mycket farlig.

Högaktningssfullt

